

ningen af den sieblikkelige Kjøbesum, som da vilde blive henholdsvis 1,396,000 eller 1,154,000 Rd. Kjøbesummen vilde være at erlægge contant ved Kjøbets Afslutning eller i aarlige Afdrag i Løbet af 10 Aar, hvilke da skulde forrentes med henholdsvis 4 eller 5 pCt., alt eftersom den ene eller den anden Rentefod blev valgt ved Kjøbesummens Beregning. Med Hensyn til Liquidationerne ansaae Ministeriet det for rigtigst, at dette Punkt holdtes udenfor de forestaaende Forhandlinger mellem Commissionen og de Delegerede, idet Regjeringen ønskede nøie at undersøge Beskaffenheden af de paagjældende Ydelsers, som ikke alle kunde anses for at være i samme Grad liquide, og da at føre en selvstændig Underhandling om denne Sag. Forsaavidt man da maatte komme overeens om Afløsning af de omhandlede Ydelsers eller enkelte af disse, vilde man være villig til at lade Afløsningssummen paa passende Maade indtræde som Liquidation i Kjøbesummen for Fæstningsterrainet. — Med Hensyn til det andet Alternativ ønskede Ministeriet, forat Intet skulde blive forsvømt, der kunde sikke en Gjennemførelse af paagjældende Bestemmelse i Loven af 6te Juli 1867, at ogsaa dette Alternativ blev gjort til Gjenstand for Forhandling, og om denne endogsaa ikke maatte lede til Enighed med Communens Delegerede, imødefaae dog Ministeriet et Forslag fra Commissionen om denne Side af Sagen.

Efterat denne Skrivelse var meddeelt Communens Delegerede, erklærede disses Dødsfører i en Sammenkomst mellem begge Parter den 4de September, at Communens Delegerede ikke vilde kunne forelægge og anbefale Communalbestyrelsen noget Forslag til Erhvervelse af Fæstningsterrainet m. v., naar den ikke kunde betales tildeels ved Liquidation af Statens Ydelsers til Communen, og naar den Værdi, til hvilken man ved en saadan Liquidation vilde ansætte disse Ydelsers, ikke samtidigt var fastsat. De Delegerede maatte saaledes formene, at yderligere Forhandling om Arealets Overdragelse mod bestemt Beberlag for Tiden ikke kunde føre til noget Resultat, og at der derfor nu kun kunde forhandles

om en Overdragelse efter det andet Alternativ, i hvilken Henseende Forslag maatte forventes fra Commissionen. — Commissionens Formand bemærkede, at der i Krigsministeriets Skrivelse af 28de f. M. var henpeget til directe Underhandlinger mellem Regjeringen og Communen angaaende de til Liquidation fremdragne Ydelsers Værdiansættelse, og henstillede derfor, om Communens Delegerede ikke ved directe Henvendelse til Regjeringen vilde søge det paagjældende Spørgsmaal ordnet snarest muligt, forat Forhandlingerne om Fæstningsarealets Overdragelse under Et kunde afsluttes. Dette afflog de Delegerede; derimod vilde de skriftlig give Commissionen Underretning om deres Standpunkt i Overeensstemmelse med deres Dødsførers Udtalelse og da henstille, om Commissionen i den Anledning vilde gjøre Skridt hos Krigsministeriet.

Deryaa aabnedes Underhandlinger om det andet Alternativs Anvendelse. Man var enig om, at Bænsfeligheden laa i Fastkøttelsen af, hvilken Myndighed Communen skulde have ved Dispositionen over Terrainet. I saa Henseende holdt de Delegerede paa, at Communen nærmest maatte optræde som Statens Besuldmægtigede saaledes at den traf alle fornødne Foranstaltninger til Grundenes Salg mod Refusion af Udgifterne i de først indkommende Salgssummer, og at den kun for Forvaltningen, Rentetab og deslige erholdt en vis Provision af Nettoindtægten. Commissionen paatog sig at tilbeibringe et Grundlag for Forhandlingerne om Overdragelsen paa Basis af det andet Alternativ under den Forudsætning, at Communen som Beberlag for sine Udgifter ved Terrainets Forberedelse til Bebyggelse erholdt en vis Andeel i Bruttoindtægten.

Communens Delegerede gjentog deres Udtalelser om deres Standpunkt med Hensyn til begge Alternativer i en Skrivelse af 6te September, hvilken Commissionen tilstillede Krigsministeriet med den Bemærkning, at Commissionen var overbevist om, at videre Forhandling med de Delegerede om en Overdragelse af Fæstningsterrainet mod en bestemt Kjøbe-